

Zpravodaj SD Ostrava 11/87

Loutkoherecký soubor

Jana Synková: ZAČAROVANÝ KROBINIÁN

Na motivy pohádky O. Preusslera **Malá čarodějnice**

Hra Jany Synkové (v původním textu má název Začarovaný vůl) vznikla na motivy pohádkové knížky významného autora současné pohádkové tvorby NSR Otfrieda Preusslera. Laskavý humor, vtipný děj i všechny pohádkové postavy jeho knížek jsou velmi blízké dětským čtenářům. (O. Preussler přeložil do němčiny Ladova Kocoura Mikeše.) Příběhy o hodné malé čarodějnici znají dětští diváci i z televizních večerníků. Jana Synková se inspirovala ústředním tématem původní pohádky — střetem dobra a zla — dobrých a zlých kouzel. Původní příliš rozvětvený příběh zúžila na urputný boj mezi malou, laskavou, dobrou a trochu popletenou čarodějnici Mikulkou a zlou, velikou a nepřemožitelnou čarodějnici Krupicí. Mikulka chce pomoci svým dětským přátelům Petrovi a Lucii a jejich začarovanému volu Krobiníánovi a společně s havranem Abraxasem, pohádkovými kouzly i za pomoci zvířátek či pohádkových bytostí svedou souboj se zlem, aby zvítězili svým vtipem a chytrostí.

Masky a loutky rozehrají rozmarný příběh, plný vtipu i komických situací, výraznou složkou jsou i písničky s texty Jany Synkové a Jana Schmidta.

Režie: Irena Křehlíková. Výtvarník: Václav Kábrt. Hudba: Vlastimil Peška a Norbert Lichý. Pohybová spolupráce: Zdeněk Boubelík. Hrají: Libuše Čecháková, Vladimíra Krakovková, Božena Homolková, Petra Štanclová, Petr Nosálek, Vladimír Břichnáč a Jan Stříbrný.

PREMIÉRA DNE 27. LISTOPADU 1987 V 17 HODIN V DIVADLE LOUTEK.

Synková LD Ostrava

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižkové služby
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

24. XI. 1987

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižků
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Synková

Nová svoboda, Ostrava

27. XI. 1987

PREMIÉRA NA LOUTKOVÉM JEVIŠTI

POHÁDKA ŮSMĚVŮ

Hra Jany Synkové **Začarovaný Krobiníán** (v původním textu má název **Začarovaný vůl**), vznikla na motivy pohádky Otfrieda Preusslera **Malá čarodějnice**, jejíž příběhy znají naši diváci z televizních večerníků.

Jana Synková se inspirovala ústředním tématem původní pohádky — střetem dobra a zla — dobrých a zlých kouzel. Diváci se setkávají s laskavou, trochu poplašenou čarodějnici Mikulkou, zlou, velkou a nepřemožitelnou čarodějnici Krupicí, dětmi Petrem a Lucií, jejich začarovaným vollem Krobiníánem, havranem Abraxasem a dalšími. Masky a loutky rozehrají rozmarný příběh

plný vtipu i komických situací, výraznou složkou jsou i písničky a texty Jany Synkové a Jana Schmidta. V režii Ireny Křehlíkové hrají Libuše Čecháková, Vladimíra Krakovková, Božena Homolková, Petra Štanclová a další. Výtvarníkem je Václav Kábrt. Premiéra **Začarovaného Krobiníána** se uskuteční 27. listopadu v 17 hodin v Divadle loutek.

(ak)

Dětským divákům

V ostravském Divadle loutek SDO bude mít 27. listopadu v 17 hodin premiéru inscenace Jany Synkové **Začarovaný Krobiníán**, kterou autorka napsala na motivy pohádky **Malá čarodějnice** O. Preusslera. Režijně nastudovala Irena Křehlíková, výprava je dílem Václava Kábrta, scénickou hudbu zkomponovali Vlastimil Peška j. h. a Norbert Lichý, texty písni napsali Jan Schmid a Jana Synková.

V hlavních rolích účinkují Libuše Čecháková, Petr Nosálek, Vladimíra Krakovková a další. (hla)

STNKOVÁ: Začarovaný k.

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřížkové služby
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

SDO - L

Ostravský večerník

7. III 1988

Recenze

Ostravská loutková scéna hraje od listopadu hru Jany Synkové Začarovaný Krobinián (původní název „Začarovaný vůl“). Autorsky ji uvedlo divadlo Ypsilonka s určujícím podílem Jana Schmida (většně písní) podle motivů známé Preusslerovy pohádky Malá čarodějnice. Ta už je dětem povědomá. Ne-li z četby, pak zcela jistě z oblíbeného večerníkovského seriálu.

V jevištní podobě je příběh o malé dobré čarodějnicí, která se vzpouzí velkým zlým čarodějnicím, obohacen o další námět: odčarování dobrého, leč prostomyslného krále. Je z toho pochopitelně dost legrace a děti si přicházejí na své. Prim v představení hraje suverénní Libuše Čecháková v postavě Malé čarodějnice Mikulky. Spolehlivě ji sekunduje Petr Nosílek coby partner a stoupenec Černý havran Achilles, tak je přezván původní Abraxas. Čecháková uplatňuje svůj jedinečný dar vyhlásovati banality typu „nějak bylo, nějak bude“ co životní moudrosti té-

Nedělní dopoledne s loutkami

měř přerhodně, jako tomu bývá v operetách. Tím ovšem její přínos nekončí. Má přitonený půvab a nadána svěžím pohybem, nese v sobě něco z hravosti, v jejímž znamení je představení pojato.

Ostatním hercům se v tomto přístupu ke ztvárnění jednotlivých dramatických charakterů a typů daří střídavě. Nosílkovi, jakmile překračuje rutinní stupeň hry na havrana. Krakovkové ve velké a nepřemotitelné čarodějnicí Krupici ve vypjaté situaci, jakmile se dostává do úzkých.

Drahou divadelní energii a herecký vtip osvědčuje Vladimír Břichnáč hned v několika podobách. Od varietního čísla „Prodáváček košťar“ po sloní půvab Obra-mláďáte. Ne tak docela Jan Štříbrný ve vědecké roli Věta Krobiniána, kde by princip hry jako takové mohl být nejpovýšenější.

Kábrtovo řešení scény se omezuje na neiluzivní kombinaci tři štajlů a zdválně houpačky, která se nabízí jako instrumentál pro bohatý obraz her, leč nejsou natolik využity, aby pro dítě — diváka navodily v podobě snů představu o jeho vlastních hrách, jak by se dalo očekávat. Pěkně jsou kostymy v konturách i barevném ladění. Nejou charaktery a jeden z nich, havrana Achillese připomíná — podle commedie dell'arte — napůl postavu Pantalona, napůl Captana Zorbina, který je nakonec též zpodobněn podle Callotovy kresby ve joyeu ostravského loutkového divadla. Je opravdu půvabný a herec Nosátek jej umí dobře nosit.

Režisérka Irena Křehlíková uvedla svou třetí produkci na domácí scéně v podobě, která velmi sympaticky kontrastuje s

předchozími dvěma úspěšnými domácími produkcemi, Vančurovým „Kubulou“ a valašskou pohádkou „Princezna Holubice“. Pokusila se totiž ve stylu „otevřeného divadla“ v pohádce, která vznikla, žel, v závislosti na poetice cizí autorské scény, uvést takové představení, které dětem navodí samotný akt hry, hraní. Tedy rozšířit oblast esteticky dimenzovaného vnímání u scénického díla o další hodnotu. To, co skýtá dospělým děje tomu podíl na řešení zápletky při detektivce. Dostí z toho se podařilo, nikoli všechno. Sama ale jistě najde v budoucnosti širší uplatnění zvoleného principu v režijní práci s prostorem a rekvizitami i ve vedení herců. Jde o onen nutný posun, který lomí hru — tvorbu a hru — hraní v „hraní si na něco“. Ze již něco z toho ve věci je, dokládá velmi zaujatý ohlas právě při nedělních představeních se smíšeným obecenstvem. Nakonec ovšem i představení uvedené pro organizovanou návštěvu v akci Mládež a kultura ve všední den bylo přijato spontánně. (jč)